

บรรณานุกรม

กองบริการอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (2518). การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.

กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.

กิตติพร ปัญญาบุญผล. (2540). การประเมินผลแบบมีส่วนร่วม. วารสารวัดผลและวิจัยการศึกษา, 12 (1) 8-11.

ขนิษฐา เพ็ญเจริญ. (2540). การสร้างแบบประเมินรายวิชาโครงการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จุล ทองเหลือง. (2538). การพัฒนาทีมงาน. เชียงใหม่: ศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคเหนือ
หน่วยศึกษานิเทศ กรมอาชีวศึกษา.

ถิรนนท์ อนุวัชรวิวงศ์. (2534). การสื่อสารในกลุ่ม. กรุงเทพฯ: ณ ฌาน.

ทศนา เขมมณี (บรรณาธิการ). (2522). กลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
บูรพาศิลป์การพิมพ์.

ทศนา เขมมณี, น้อมศรี เคท และวรสุตา บุญยไวยโรจน์. (2528). การพัฒนารูปแบบการฝึกทักษะการ
ทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เล่ม 1. ภาควิชาประถมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทศนา เขมมณี, น้อมศรี เคท, วรสุตา บุญยไวยโรจน์, ผ่องพรรณ เอกอาวุธ และวิภา ตัณฑุลพงษ์.

(2530). การทดลองใช้รูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา.
ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธิดิศักดิ์ ไกรณ. (ม.ป.ป.). อุตสาหกรรมศึกษา. (เอกสารการสอน). นครสวรรค์:
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.

ดนต รัตนทัศนีย์. (2528). ขบวนการออกแบบทางศิลปอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเอกสารตำรา
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2533). การวิจัย การวัดและประเมินผล. กรุงเทพฯ: โครงการการศึกษา
ต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยมหิดล.

บุญส่ง นิลแก้ว. (2530). เครื่องมือวัดเจตคติ. ภาควิชาประเมินผลและการวิจัยการศึกษา บรรณาธิการ,
เอกสารการวิจัยเบื้องต้น. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บำรุง กลัดเจริญ และ ฉวีวรรณ กิनावงศ์. (2527). วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ: พิมพ์.

- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ผกา สัตยธรรม. (2524). เทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว.
- พึงพิศ จักรปิง. (2539). จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กวัยรุ่น (เอกสารการสอน). เชียงใหม่: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- มนตรี พันธุ์พงศ์วัฒนา. (2540). ผลของการเรียนแบบวิธีค้นพบในกลุ่มย่อยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เยวพา เตชะคุปต์. (2517). ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สำหรับการสอนในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ.
- วินิจ เกตุจำและ कमเพชร ฉัตรสุกกุล. (2522). กระบวนการกลุ่ม (ศึกษา 325). กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์.
- วิไลวรรณ พริยะกุล. (2541). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิไลวรรณ สันตะโกมล. (2521). การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาวรรณคดีไทยเรื่องลิลิตตะเลงพ่าย โดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และกระบวนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางในชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ.
- วีณา วโรตมะวิชัย. (2535). กลวิธีการเรียนและการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา. เชียงใหม่: งานส่งเสริมงานวิจัยและตำรา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. (2535). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มวิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2535). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมบุญ พรหมประสิทธิ์. (2524). การเปรียบเทียบผลของการประเมินผลการทำงานโดยครู เพื่อน และตนเอง ที่มีต่อการจูงใจต่อเนื่อง. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (บรรณาธิการ). (2535). รวมบทความทางการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2539). การประเมินโดยเน้นทฤษฎี : ทางเลือกใหม่ของวิธีวิทยาการประเมิน.
ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 11 (2) 9.

สมศรี กิตติวรพันธุ์. (2539). แนวคิดบางประการของการร่วมมือกันเป็นกลุ่มในการประเมินผล.
ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 11 (2) 87-92.

สุมณฑา พรหมบุญ และ อรพรรณ พรสีมา. (2540). การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. วารสารครุศาสตร์,
26 (1) 23-34.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี. (2540). ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมี
ส่วนร่วม ต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
สำนักงานรัฐมนตรี.

เสาวณีย์ สิกขามณฑิต. (2529). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

เสริมศรี ไชยสร. (2539). พื้นฐานการสอน. เชียงใหม่: ลานนาการพิมพ์.

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. (2541). เทคนิควิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8.

อรนุช สมภักดี. (2540). ผลการเรียนรู้และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่เรียนแบบร่วมมือในวิชาออก
แบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อรุณี เมืองศรี. (2541). การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงานกับรายวิชาการจัดการในบ้านชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2532). กลุ่มสัมพันธ์และการบริหารทีมงานที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Fisher, B. (1980). Small group decision making: Communication and the group process.
New York: McGraw - Hill .

Luft, J. (1970). Group processes: An introduction to group dynamics. California: Mayfield.

Shaw, M. E. (1976). Group dynamics: The psychology of small group behavior. New York:
McGraw - Hill.